

**Szeretettel köszöntök minden régi
– gondolom, ők már kevesen vannak –
és fiatal koppányi lakost!**

Tobak Erika Anna vagyok, 1945. október 20-án születtem Törökkoppányban (édesapám Tobak Ferenc, édesanyám Gyenis Mária; testvéreim: Valéria - 1933-2016, Ferenc - 1934-1993, sajnos már nem élnek).

Édesapám volt született törökkoppányi, édesanyám Szakcsón született.

Nagyapám: idős Tobak Ferenc, 1950-ben halt meg, felesége Bódog Anna pedig 1949-ben.

Nagyapám nagybirtokosnak számított 1945 előtt. (hat gyermeke volt: Ferenc, Pál, József, Katalin, Éva, Erzsébet). Övé volt az un. „Laci puszta”, amit 1912-ben vásárolt egy budapesti lakostól (anno: 500.000 koronáért). Édesapám két testvére maradt felnőtt korukban szüleimmel együtt Törökkoppányban. Tobak Pál és Tobak Erzsébet (Tobak Józsefné).

Erzsébet nevű nagynéném is a Táncsics utcában lakott családjával együtt, lánya Tobak Rózsa volt, aki Németh Györgyhöz ment feleségül. Az ő gyermekeik Német Piroska és György. Németh György később feleségül vette a szintén törökkoppányi lányt, Varga Editet, aki velem egykorú, osztálytársam volt.

Tobak Pál a Dózsa György utcában lakott Julianna nevű feleségével és két gyermekével (Egonnal és Ottóval). Egon Svédországban kötött ki, két vagy három éve halt meg, Ottó pedig Budapestre került, ma Halásztelken él.

A többi testvér más-más községbe ment férjhez, József pedig a pécsi piaristáknál végzett, majd jogász lett. Megnősült, és Igalba költözött.

Ferenc nevű testvérem korán elkerült hazulról, Pestre, majd Pécsre költözött. Az ő felesége lett Dibusz Edit, aki még az ötvenes évek elején tudtommal könyvelő volt a koppányi TSZ-ben.

Valéria nevű nővérem pedig nagyon fiatalon férjhez ment Molnár Györgyhöz, akinek az édesapja 1945 előtt Törökkoppány jegyzője volt. Úgy tudom az egykori Tanácsháza belső udvari részén volt a lakásuk.

Kicsi gyermekkoromból emlékszem a Bódi bácsiék boltjára, a nagyapámmal tett szőlőhegyi kirándulásra. A Pelinger mamára (én csak így hívtam, aki egy kis zsuppfedeles házban lakott), akinél gyakran megfordultam. Aztán emlékszem Csóriékra. (Csóri Tobak?) Gyakran voltam náluk is vendég. Majd 1951-ben el kellett hagynunk a falut, mivel édesapám kuláknak számított és csúnyán meghurcolták. Mecsekalja-Patacsra költöztünk, egy nagyon pici kis házba - ma már ez a terület része Pécs városának. Édesapám itt mezőgazdasági gépszerező lett. Majd édesapám koholt vádak alapján a pécsi börtönbe került, talán 1 hónap múlva szabadult. Közben a koppányi Táncsics utcai házunkat is államosították. Általános iskolai

tanulmányaimat itt kezdtem. Aztán a harmadik osztályt, ismét másutt végeztem. Szakcsón. Mivel innen Szakcsra költöztek a szüleim.

Emlékezetem szerint 1957-ben kerültünk vissza Törökkoppányba, édesanyám utána járásának köszönhetően a házunkat is visszakaptuk. Így aztán a 6 - 8. osztályt itt végeztem.

Jó barátnőm volt Tobak Márta, aki tudom, hogy nemrég halt meg, ő az utóbbi időben már Törökkoppányban élt. Vele 13-14 évesen rengeteget biciklizztünk, át Koppányszántóra, vagy Szorosadra. Fodorné volt az osztályfőnökünk, ő tanított be egy színdarabot, Négy évszak volt a címe. Ez egy mesejáték volt. Nagy sikerrel adtuk elő. Majd édesapám miután megalapította zenekarát (hegedült) sok alkalommal vettem részt a helyi tanácsházán rendezett bálokban. Többször voltam járási, megyei kulturális versenyeken a koppányi iskolás énekkarral, az akkori igazgató (Erős Lénárd?) irányításával és jómagam versmondással is. Szép eredményeket értem el. Ennek köszönhetően a nyolcadik osztály elvégzése után jutalomban részesültem, három hétig az akkori csillebérci nemzetközi úttörőtáborban kulturális seregszemplén vettem részt. Ez a három hét nagy élmény volt akkor nekem.

Majd 1961-től a kaposvári Munkácsy Mihály Gimnázium tanulója lettem, 1963-ban szüleim is beköltöztek Kaposvárra és innentől kezdve lassan elszakadt a szülőfalumhoz kapcsolódó fonal. (Érettségi után a soproni Óvónőképző Intézetbe kerültem, mivel nem sikerült felvételt nyernem a Színművészeti Főiskolára, majd férjhez mentem, férjem színművész - író volt.

Halála után egy honlapot készítettem emlékére: <http://www.gyorffylaszlo.eoldal.hu/>

Ha valakit érdekel, nézze meg!

Egy lányom született és jelenleg már három nagy unokám van.

Életem 40 évét Budapesten töltöttem. De ahogy az ember idősödik, egyre jobban visszatér a múlt. Így vagyok ezzel én is. Időnként jó a gyökerekhez visszatérni!

Lányommal és három unokámmal egy balatoni nyaralásról, talán 2000 körül látogattam meg szülőfalumat. Bevallom, ahogy a Koppány völgye felé közeledtünk, elsírtam magamat. Majd egy Koppány napi nyári találkozó után, találkozva egy-két régi ismerőssel jó volt emlékezni a múltra.

Mellékelem egy írásomat – SZELET A MÚLTBÓL - amit egy ilyen látogatás után írtam. Azt hiszem, ebben minden benne van, amit érzek a szülőfalum iránt. Miután 60 évesen nyugdíjba mentem, írogatni kezdtem: blogot, majd egy írásaimból álló honlapot készítettem. Mindezt kedvtelésből teszem. Nagyon rövid akartam lenni, nem igazán sikerült.

Tobak Erika